

Här på Mansimou är det inte många som har julgran. Idag på morgonen, kl 06:45 ringde det på dörren. En man, som jag inte känner, med två barn stod utanför. Han sa: Vi har inget att äta, mina barn har inte sovit inatt. Min fru och två till är därhemma, har du... skulle jag kunna få... och så började han gråta.

Situationen är besvärlig för 100.000-tals i Brazza. Landet är i ekonomisk kris, löner betalas ut med flera månaders eftersläpning. Pastorererna har det svårt. MÅNGA har det svårt. Det märks speciellt innan jul och nyår. / Vi har... och vi har ett litet lager av konserver: sardiner, corned beef, vi har ris och fougou-mjöl och vi har påsar. Så när folk kommer, och det gör de, så kan de få med sig en påse.

Jesus, vars födelsedag vi firar den här helgen, uppmanar oss att tänka på änkan och den föräldralöse, på de fattiga och på dem som inget har. Barmhärtighet och nåd är viktiga ord, kanske speciellt under julhelgen. - Möjligen blev jag lurad. Man blir det, ibland. Men vi har råd med det. I det här landet har nöden ingen lag.

Och Julgran hade vi råd med. Inte en spinkig tall för överpris utan en evighetsgran. Inspirerad av en bild Anne hittade på nätet, skissad av oss och tillverkad i Kambala, som håller i evigheter, av "vår" snickare Amede. Två meter hög, monterbar och mycket tung. Belysning från Kina och kulor från Sverige. En internationell gran för en internationell Jul: Julafton firar vi med knyttmiddag: Anne och jag, Mamy och Ruth Raharimanantsoa, volontärerna Elin och Olof, svenskarna från Kinshasa: David o Jesica med barn samt Gunnel J

**God Jul
och
Gott Nytt År
önskar
Anne o Calle**

